

Turfjes: vrijwilligers waar een dorp op kan bouwen

BRON: dagblad De Limburger/bijlage VIA Venlo door Marcel van Lier

Wilhelmien (links) en Lies met interviewster Anne Marie Strous (rechts) © LÉ GIESEN

Om te drogen werden turfblokken in de Peel vroeger opeengestapeld als een piramide. Ver genoeg uiteen om de wind erdoor te laten, maar wel steunend op elkaar. Zo is het ook met de 'Turfjes' van KBO Meijel.

Turfjes is de naam van een nieuwe rubriek op de website van KBO Meijel waarin vrijwilligers worden geportretteerd. Een nobel initiatief dat een groter podium verdient, blijkt al uit de eerste twee afleveringen. De vrouwen die Anne Marie Strous-de Vocht interviewde, hebben een staat van dienst om u tegen te zeggen.

Wilhelmien Janssen-Jaspers (77) was de eerste. Heel Meijel kent haar als de vroegere uitbaatster van het Oranje Hotel, tegenwoordig Grand Café Goeije. Ze groeide er op als oudste dochter met nog drie broers en zussen, nam de horecazaak over van haar ouders en leidde met haar man en gezin een gelukkig leven totdat ze op haar 49ste plotseling weduwe werd. „Er was weinig tijd om te rouwen, ik moest door, voor mijn kinderen en voor de zaak.

Gelukkig kreeg ik in die tijd veel steun van het personeel en ook mijn zonen hielpen waar ze konden.”

Wilhelmien hield het drie jaar vol. „Toen werd het me te veel en heb ik het hotel verhuurd.” Het betekende een ommekeer in haar leven. „Ineens werd het heel stil. Ik was gewend aan veel mensen om me heen. Gelukkig had ik mijn kinderen en familie dichtbij.” En dan was er nog de bridgeclub, die ze in 1989 samen met haar man had opgericht en die nog steeds ongeveer zeventig leden telt. „We bridgen elke dinsdag bij de Heere van Meijel, het ouderlijk huis van mijn moeder.”

Ook kwam in die tijd de KBO op haar pad. Haar inzet voor de ouderenvereniging en de Meijelse gemeenschap werd in 2022 beloond met een lintje van de koning, die in 1986 op Koninginnedag nog als jonge kroonprins bij haar te gast was in het Oranje Hotel. Daar waar ze in de loop der jaren het halve dorp leerde kennen, zit Wilhelmien nog regelmatig op het terras. „Het is er vaak druk en dat doet me goed.”

De 76-jarige Lies Hanssen-van Enckevort is bijna twintig jaar actief bij de KBO Meijel. Van 2006 tot 2017 als bestuurslid en sinds 2007 in de rol van ouderenadviseur. Dankbaar vrijwilligerswerk, noemt ze het „Je krijgt te maken met vragen over zorg en welzijn, hulp in de huishouding, maar ook relatieproblemen.” Het is veelal zoeken naar de ‘vraag achter de vraag’, is haar ervaring. „Vaak zijn mensen in eerste instantie terughoudend. Door vooral goed te luisteren ontdek je wat er speelt en ontstaan er soms diepgaande gesprekken over bijvoorbeeld ruzies in de familie of over eenzaamheid. Het komt ook voor dat iemand specifiek met mij wil praten. Dan vraag ik altijd: kom ik hier als Lies Hanssen of als ouderenadviseur?”

Lies is een vrouw met een groot hart. „Zo ben ik opgevoed. Mijn ouders waren heel sociaal, ze hadden een onderduiker in huis tijdens de oorlog en namen later een weeskind op in ons gezin.” Vorig jaar initieerde ze samen met wijkagent Ton de Bruin een actie waarbij dekens werden verstrekt aan eenzame mensen die gebukt gingen onder de hoge energieprijzen.

Net als Wilhelmien verloor ze haar man. „Zes weken na zijn dood heb ik desgevraagd mijn bestuurstaken weer opgepakt. Dat heeft me geholpen om het leven weer op te pakken. Korte tijd later kwam de vraag of ik voorzitter wilde worden. Dat vond ik een eer, te meer omdat deze functie nooit eerder door een vrouw was vervuld.”

Binnenkort verschijnt het derde interview op www.kbo-meijel.nl.